

Catalunya vetlla amb els màxims honors un dels darrers dirigents del franquisme

Article de Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/3718686/catalunya-vetlla-maxims-honors-darrers-dirigents-franquisme.html>

La premsa internacional en destaca el passat franquista i la corrupció al CIO, mentre els polítics catalans elogien el seu pas per l'olimpisme internacional

La mort de Juan Antonio Samaranch no ha pas passat desapercibuda de la premsa internacional. La majoria dels diaris de fora en destaquen el paper de dirigent franquista i els escàndols de corrupció que va viure el Comitè Internacional Olímpic quan en fou president. En canvi, els polítics del país insisteixen en el seu paper d'home de l'esport mundial. I el govern s'ha ofert, fins i tot, a instal·lar-li la capella ardent al Palau de la Generalitat, que s'ha obert avui al matí.

A França Le Monde recorda Samaranch com un home de diplomàcia i amb una àmplia xarxa d'influències. També en ressalta 'la part d'ombra', l'admiració que professava al dictador Franco. En la mateixa línia s'expressa Le Figaro, que després de parlar de la seva tasca al CIO, recorda que va ser un destacat membre del govern franquista.

Als Estats Units el diari The New York Times publica un extens obituari signat per Associated Press que recorda el 'creixement exponencial' que van viure els jocs olímpics durant el seu llarg mandat, però també que es va trobar amb 'l'escàndol de corrupció més gran' que hagi viscut mai l'organització. Pel diari nord-americà, 'com a ex-dirigent esportiu del règim feixista de Franco a Espanya, Samaranch havia arribat a tolerar un cert grau de corrupció. Tendia a passar per alt la reputació tacada d'alguns membres del CIO. Com a resultat, una organització que deia que representava els principals valors de l'esport va acabar amb un escàndol vergonyós com el de Salt Lake City'.

Pel Washington Post, 'la reputació de Samaranch es va veure afectada sobretot per l'escàndol de Salt Lake City, que va derivar en l'expulsió de sis membres del CIO i en la renúncia de quatre més'. I el diari Los Angeles Times afegeix que 'alguns el definien com a autoritari, adduint que la seva personalitat i la seva gestió del moviment olímpic havien estat modelats durant els seus primers anys de funcionari feixista en l'Espanya del general Francisco Franco.'

Al Regne Unit el The Times recorda Samaranch com una 'de les figures més poderoses i controvertides de l'esport mundial'. La televisió pública BBC destaca que Samaranch 'va ser considerat l'home més poderós de l'esport quan va dirigir el CIO entre el 1980 i el 2001', i que va començar la seva carrera en el món de l'esport 'durant la dictadura del feixista d'Espanya Francisco Franco'.

També els diaris alemanys es fan ressò de la mort de Samaranch, i per molts ha estat la notícia principal de les edicions digitals. Süddeutsche Zeitung descriu el president honorífic del CIO com un 'revolucionari' dins el món del olímpisme. L'altre gran diari alemany, el Frankfurter Allgemeine Zeitung, titula la notícia així 'El rei del sol de l'olimpisme és mort'. Die Welt publica que el pas de Samaranch pel COI va representar 'una influència significativa' en la institució. La gran majoria dels diaris digitals fan referència al passat polític del Samaranch, i al seu càrrec de secretari d'estat de l'esport durant la dictadura franquista. En un resum de la seva vida, l'emissora Info Ràdio RBB recorda que 'no es pot passar per alt la seva faceta política', malgrat la seva feina al CIO, en què va 'rescatar l'olimpisme'.

La xarxa critica el silenci sobre el període franquista

Alguns grups de Facebook i molts usuaris de Twitter van reaccionar ràpidament a la mort de Samaranch. Especialment, van criticar les lloances i els homenatges que ben aviat va començar a prodigar-li la plana major dels polítics del país. El grup de Facebook 'Good Bye Samaranch: un franquista menys!' acabava la jornada d'ahir amb més de mil dos-cents membres. Un altre grup, 'No al minut de silenci per Samaranch al Camp Nou' reclama que l'estadi no faci 'cap mena d'homenatge als franquistes', contra l'anunci del Futbol Club Barcelona, de qui Samaranch era soci, de fer 'uns instants de silenci' en senyal de condol durant el partit de dissabte. Aquest grup tenia ahir, a última hora, mil cinc-cents adherits.

La Comissió de la Dignitat va dir ahir a VilaWeb que la instal·lació de la capella ardent al palau de la Generalitat era un fet indigne. 'El palau de la Generalitat és un lloc reservat a les persones que han defensat Catalunya i la democràcia. Samaranch no compleix cap d'aquests requisits.' Els impulsors de la Comissió de la Dignitat, disgustats, consideren que el govern comet un acte de molta gravetat.

El silenci sobre el passat franquista de Samaranch s'imposa al país oficial

Partits i polítics de tots colors de l'arc parlamentari català han ignorat en les seves reaccions el passat de destacat dirigent franquista de Samaranch. D'aquesta qüestió, quasi ningú no en vol parlar i tothom s'empara en els anys recents de dirigent olímpic internacional. Això sí, sense fer referència als escàndols de corrupció del Comitè Internacional Olímpic (CIO). Una de les qüestions que ha suscitat més controvèrsia és la instal·lació, avui, de la capella ardent de Samaranch al Palau de la Generalitat.

El vice-president del govern, Josep Lluís Carod-Rovira (ERC), va dir ahir a VilaWeb: 'La Generalitat és obligada a oferir el palau a les personalitats que han rebut la medalla d'or de la institució; per tant, cal demanar a qui ho va fer per què va lliurar aquesta medalla a Samaranch.' I després de lamentar la mort de Samaranch, va manifestar que era 'el català més important del món de l'esport i de l'olimpisme d'àmbit internacional'. Segons Carod, Samaranch va ser una persona 'hàbil i diplomàtica en les relacions socials' i les va saber utilitzar per a 'les finalitats que es proposava'. També el conseller Joan Saura va justificar els màxims honors a Samaranch amb el motiu tècnic de l'obligació de la Generalitat d'oferir el palau.

L'eurodiputat d'ERC, Oriol Junqueras, ha dit que Samaranch era la demostració 'que gairebé tothom pot fer alguna cosa útil pel país', en referència a l'impuls de la candidatura olímpica de Barcelona. Però també ha recordat que Samaranch va 'col·laborar amb una dictadura que va estroncar la vida, l'esforç i l'esperança de centenars de milers de persones'.

Jaume Bosch va dir que Iniciativa per Catalunya-Verds (ICV) respectava el dolor de la família i la decisió de la Generalitat d'oferir el palau, però que no compartia moltes de les valoracions fetes sobre la seva figura, plena de claroscurs. 'En les valoracions cal recordar també el passat no democràtic vinculat al règim franquista.'

En canvi, el senador d'Esquerra Unida i Alternativa (EUiA), Joan Josep Nuet, ha estat crític amb el fet que la capella ardent s'instal·li al palau de la Generalitat. 'És un insult a les víctimes del franquisme; això mai no es permetria a Alemanya amb un ex-dirigent feixista d'aquest nivell', va dir a VilaWeb. Després d'explicar que no era contrari a destacar 'les virtuts olímpiques del Samaranch de l'època democràtica', va precisar que calia posar-les al costat 'del seu passat d'alt dirigent de la Falange i d'home de confiança de Franco. Samaranch mai no ha demanat perdó per haver estat un dirigent feixista i, per tant, coneixedor directe dels crims del franquisme; dir que això és una circumstància històrica és fer hipocresia política, igual que provar d'amagar el passat, com sembla que es fa en aquest país.'

Segons Convergència i Unió (CiU) Samaranch ha estat 'un català universal' i 'un punt de referència de l'esport internacional, en què va fer una tasca important que, amb els anys, el va dur a rebre guardons tan destacats com el Príncep d'Astúries o la Medalla d'Or de la Generalitat'. CiU també en destaca la seva tasca econòmica i empresarial, concretament al capdavant de la Caixa.

L'ex-president Jordi Pujol va defensar un 'balanç positiu' de la trajectòria de Samaranch. Per ell, va ser un personatge 'molt important de la Catalunya del segle XX', que va haver de viure en un país complicat i durant un segle complex. Pujol diu que va conèixer Samaranch a final dels anys setanta i va poder comprovar que el seu 'sentiment de país, la seva imbricació amb Catalunya' havia anat augmentant durant aquests trenta anys. De fet, va ser Jordi Pujol qui va donar la medalla d'or de la Generalitat a l'ex-dirigent franquista.

El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) es va sumar als elogis a Samaranch. Els socialistes en van destacar la seva 'gran tasca' en la renovació del CIO i 'la seva importància i el paper vital en la contribució a l'èxit de la candidatura de Barcelona 92, uns Jocs Olímpics que seran recordats com un dels millors de la història'. Sobre la capella ardent que s'instal·larà demà al Palau de la Generalitat, fonts del PSC van dir a VilaWeb que no hi trobaven cap inconvenient sempre que semblés bé al govern.